

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 393/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED] zastúpených JUDr. Ivetou Lenčేశovou, advokátkou, Farská 50, Nitra, proti postupu generálneho prokurátora Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 Pz 46/21/1000 a proti postupu Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 T 10/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. decembra 2021 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj vyslovenia porušenia práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a vo vzťahu k sťažovateľovi ako fyzickej osobe aj vyslovenia porušenia jeho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 ústavy postupom generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 Pz 46/21/1000 a postupom Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „špecializovaný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 T 10/2021. Navrhujú prikázať obom odporcom konať v ich veci, prikázať bezodkladné prepustenie sťažovateľa na slobodu a priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sú trestne stíhaní za pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a b),

ods. 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ je trestne stíhaný väzobne s tým, že jeho väzba začala plynúť 1. apríla 2020 o 6.00 h.

3. Sťažovatelia podali generálnemu prokurátorovi návrh na postup podľa § 363 a nasl. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), ktorým sa domáhali zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia v ich veci, a to pre porušenie zásady *ne bis in idem* a pre nesúlad výrokovej časti uznesenia s výsledkami dokazovania.

4. Generálny prokurátor prípisom zo 6. októbra 2021 sťažovateľom oznámil, že ich návrh síce bol podaný oprávnenou osobou, avšak 3. augusta 2021 bola na sťažovateľov podaná obžaloba, a preto nebolo možné o ich návrhu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku konať. Generálny prokurátor v dôsledku uvedeného postúpil ich návrh špecializovanému súdu, ktorý v napadnutom konaní koná o obžalobe podanej na sťažovateľov.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia pred ústavným súdom namietajú, že podanie obžaloby v ich veci bolo vykonané v rozpore s čl. 7 ods. 4 príkazu generálneho prokurátora č. 4/2006 z 31. januára 2006 (ďalej len „príkaz generálneho prokurátora“), v zmysle ktorého v čase konania podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku nie je možné podať obžalobu. O nimi podanom opravnom prostriedku, teda návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia, vôbec nebolo (meritórne) rozhodnuté, keďže právomoc rozhodnúť o nimi podanom opravnom prostriedku neprešla ani na konajúci špecializovaný súd, čo vo svojom súhrne predstavuje porušenie nimi označených práv podľa ústavy a dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľov postupom generálneho prokurátora vo vzťahu k ich návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku a v nadväznosti na to postupom špecializovaného súdu, konajúceho v ich veci po podaní obžaloby, z dôvodu, že o ich návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku nebolo rozhodnuté.

7. Bez toho, aby sa ústavný súd bližšie zaoberal otázkou rozsahu sťažovateľmi namietaných základných práv a práv špecifikovaných v bode 1 tohto uznesenia, je možné s odkazom na vlastnú judikatúru v krátkosti konštatovať, že koncepcia mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku umožňuje, aby návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku bolo *de facto* nevyhovené tým, že sa o ňom nerozhodne v stanovenej lehote, resp. v stanovenom štádiu trestného konania (II. ÚS 184/2022). Takáto situácia nie je podľa ustálenej judikatúry v rozpore s právami sťažovateľov podľa ústavy ani dohovoru (III. ÚS 467/2022, IV. ÚS 237/2023, I. ÚS 641/2022, II. ÚS 192/2022).

8. Pokiaľ sťažovatelia poukazujú na príkaz generálneho prokurátora, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že podľa § 55d ods. 3 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov generálny prokurátor nemôže uložiť špeciálnemu prokurátorovi ani prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry pokyn, aby sa nezačalo trestné stíhanie, nevznieslo

obvinenie, nepodal návrh na vzatie obvineného do väzby, vec postúpila na prejednanie inému orgánu, zastavilo trestné stíhanie, nepodala obžaloba alebo riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok v neprospech obvineného.

9. Príkaz generálneho prokurátora v sťažovateľmi označenej časti preto nemožno v ich veci aplikovať (podobne II. ÚS 184/2022).

10. Z pohľadu ochrany práv sťažovateľov podľa ústavy a dohovoru, medzi nimi aj ich práva na obhajobu, je zo strany ústavného súdu potrebné zdôrazniť, že podaním obžaloby sa predmetná ochrana zveruje do právomoci špecializovaného súdu ako súdu konajúceho v trestnej veci sťažovateľov. Sťažovatelia majú zachovanú možnosť brániť sa trestnému obvineniu (obžalobe) na konajúcom špecializovanom súde, ktorému môžu predkladať relevantné námietky, o ktorých by za iných okolností rozhodoval generálny prokurátor v konaní podľa § 363 Trestného poriadku.

11. Na základe týchto dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

12. Vzhľadom na uvedené rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov tak stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 18. júla 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu